

BARANYI FERENC

Töredék

Leszállt az est. Az ablak már homályos.
Borozgatunk a pince hűvös ölén,
Alomba hajlik ernyedőn a város
a késő őszi alkony hűvösén.
Igyunk. Rokon az álom és a mámor,
ez fáradtságot, amaz bút takar,
megenyhülést csupán a telt pohártól,
csupán a bortól várhatsz, bús magyar.

Igyunk. Az utca szennyes még a vértől,
maroknyi népre tört a túlerő,
maroknyi népre, mely a föld szívéből
a szíve földjét óvni bújt elő.
Egy teljes nép volt – mégis csak maroknyi,
mert a magyarnak száma oly kevés,
nem volt nehéz egy népet eltiporni,
melyet legyőzött már a szenvedés.

(1956 november)